

Er der grænser for, hvad bestyrelsen i en grundejerforening kan beslutte?©

Af advokat (L) Bodil Christiansen

Advotax Advokatfirma

www.Advotax.dk

Med jævne mellemrum opstår spørgsmålet, om bestyrelsen i en forening har truffet en lovlig beslutning. Og dermed om grænserne for bestyrelsens råderum. Et klassisk eksempel er de ikke-erhvervsdrivende grundejerforeninger med pligt-mæssigt medlemskab, hvor bestyrelsen beslutter at bruge foreningens penge på en fest for medlemmerne eller - måske endda og mere vidtgående restaurantbesøg - for bestyrelsen mv.

Hvilke regler gælder

Heldigvis er langt de fleste bestyrelser i de ikke-erhvervsdrivende foreninger sammensat af ildsjæle, der på frivillighedens basis yder et stort og prisværdigt arbejde. Og hvor bestyrelsen på ingen måde har ønske om at iværksætte aktiviteter, der ligger udenfor rammerne af foreningens vedtægter.

Men der foreligger en lang række eksempler på, at en bestyrelse har en ganske misforstået opfattelse af sin rolle og ikke opfatter sig som et organ, der skal tjene foreningens medlemmer, men som har kompetence til at køre sig eget løb. Hertil kommer de ekstreme tilfælde, hvor bestyrelsen føler sig hævet over retsregler, almindelige normer og anstændighed.

I en grundejerforening med klare bestemmelser om foreningens formål, f.eks. at varetage *medlemmernes fællesinteresser samt opkræve bidrag til vedligeholdelse af privat fællesvej*, kan foreningens midler kun anvendes til netop dette formål. Vejfester, restaurantbesøg for bestyrelsen m.v. er ikke omfattet af dette formål. Det gælder i sagens natur særligt i tilfælde, hvor medlemsskabet er pligtmæssigt som eksempelvis medlemskab af en grundejerforening.

Lørdagsartiklen 29. maj 2021

Træffer bestyrelsen beslutning om at anvende foreningens midler på andre formål end de vedtægtsbestemte formål, må dette i hvert fald forudsætte, at samtlige medlemmer er enige i, at der bruges penge på et formål, der ligger udenfor vedtægterne. Med andre ord: Det er ikke engang tilstrækkeligt, at der er et, måske stort, flertal, der vedtager at bruge penge i strid med foreningens vedtægter. Alle medlemmer skal være enige herom, da der i realiteten er tale om brug af penge, der er indbetalt i form af kontingenter til foreningen under andre forudsætninger af medlemmerne.

Eksempelvis kan nævnes en sag, som Østre Landsret fik forelagt i 1980. Her blev det på en generalforsamling i en grundejerforening besluttet, at der skulle etableres et TV-fællesantenneanlæg. Dette fandtes at falde uden for grundejerforeningens vedtægter. Det var derfor nødvendigt med samtykke fra samtlige medlemmer i foreningen.

Der kan påhvile bestyrelsen et personligt ansvar for uberettiget brug af foreningens penge. Efter min opfattelse afhænger et sådant ansvar dog af beløbets størrelse set i lyset af foreningens økonomi.

Bliver bestyrelsen dømt til at tilbagebetale et givet beløb, går beløbet som udgangspunkt tilbage til foreningen – og ikke til det enkelte medlem, der måtte have rejst en sag.

Hvis et medlem er modstander af et forbrug, som ligger udenfor de vedtægtsmæssige formål, vil jeg anbefale, at det pågældende kontakter bestyrelsen og foreholder bestyrelsesmedlemmerne, at hvis foreningens midler benyttes til fester eller andet, som er foreningens formål uvedkommende, vil medlemmet forbeholde sig at stævne bestyrelsen med krav om tilbagebetaling. Dette plejer at løse problemet.

Det skal dog afslutningsvis omvendt bemærkes, at det næppe kan kritiseres, hvis der til generalforsamlinger eller lignende afholdes udgifter til et let traktement til medlemmerne. Men det må antages, at der er snævre grænser for sådanne udgifter, således at foreningen ikke i realiteten kan afholde en fest og iklæde den formen af en generalforsamling.

— o —